

ת"פ 40165/02/22 - מדינת ישראל נגד שלום מימון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 40165-02-22 מדינת ישראל נ' מימון(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת הבכירה, מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
שלום מימון (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 335+333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הוסכם בין הצדדים שהמאשימה תעתור לעונש ראוי של שלוש שנות מאסר ואילו ההגנה תטען טיעוניה ללא הגבלה.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.1.22 בשעה 18:30 לערך שהה הנאשם עם המתלון במקלט הבניין בו הם מתגוררים ברחוב רמב"ם 67, רחובות. בין השניים פרץ ויכוח במסגרתו קרא המתלון לנאשם "מניאק". בתגובה, הצטייד הנאשם במוט ברזל שהיה במקום, רכן לעבר פניו של המתלון שהיה שכוב באותה עת על מזרון במקלט וניסה להכותו בפניו. המתלון ניסה להגן על פניו באמצעות ידיו, אולם הנאשם חתך אותו בחלקו העליון של פניו סמוך לעינו.

למשמע צעקות המתלון הגיע אשתו למקלט הנאשם הניף מוט ברזל והבריחה משם. מיד לאחר מכן פנה הנאשם אל עבר המתלון והכה אותו באמצעות המוט בראשו, רגליו, גבו וחזהו. אמו ואשתו של המתלון הגיעו למקלו, הנאשם ניסה להמשיך ולהכות את המתלון אולם אם המתלון ואשתו מנעו זאת ממנו.

המתלון הובהל לבית החולים באשר כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לו החבלות הבאות: שבר בעצם טמפוראלי משמאל, המטומה תת עורית פריאטלית, חתכים בראש שחלקם נסגרו עם סיכות, חתכים בפניו ובצווארו של המתלון והמטומות בכתפו וברגליו.

ראיות לעונש-

ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה שלנאשם 22 הרשעות קודמות, מרביתן עבירות

עמוד 1

אלימות , סמים ורכוש, חלק מן ההרשעות אוחזות בכמות תיקי פ"א גדולה , והוא ריצה 16 מאסרים.

טיעון ב"כ המאשימה לעונש-

ב"כ המאשימה טען שהטעם להסדר היה בעיקרו הקושי להביא את המתלונן לעדות כמו גם עברו הפלילי של המתלונן אשר עלה מחקירת אשת המתלונן.

הנאשם יליד 1966, לחובתו 22 הרשעות קודמות, הממקמו בחלקו העליון של מתחם הענישה והוא ביצע את המיוחס לו עת היה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה מתיק 65494-02-20 אותו עתר ב"כ המאשימה להפעיל.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 6971/13 ועתר להשית על הנאשם שלוש שנות מאסר בפועל מיום 8.2.22 ומאסר על תנאי, באשר לטעמו הסדר הטיעון מאזן נכונה בין השיקולים השונים.

טיעון ב"כ הנאשם לעונש-

ב"כ הנאשם סבר שבנסיבותיו של תיק זה ראוי לתת להודיית הנאשם בעובדות כתב האישום משקל משמעותי מאוד לקולא. בית המשפט החל לשמוע את הראיות, ועמד על הקושי להביא את המתלונן לעדות. אף שהנאשם יכול היה להיבנות מכך, הוא בחר להודות בעובדות כתב האישום המתוקן. כך אף כתב האישום תוקן משמעותית מעבירת אלימות חמורה לעבירת אלימות שחומרתה לא מבוטלת, אך היא קלה בהרבה.

התיקון אינו רק תיקון של סעיפי החיקוק אלא גם תיקון משמעותי ביותר המתייחס לנסיבות העובדתיות של כתב האישום. כתב האישום מתאר דין ודברים שקדם לאלימות, בו גם המתלונן לוקח חלק מסוים, ויש לאבחן התנהלות זו ממקרים בהם יש התפרצות אלימה מבלי שקדמו לכך מעשים מצד המתלוננים.

הנאשם הצטייד במוט ברזל, שהיה מצוי במקלט באותה עת. המתלונן קיבל טיפול רפואי קצר ועוד באותו יום השתחרר מבית החולים. לא הוגש תסקיר קורבן ובמהלך ניהול ההוכחות בית המשפט נחשף לראיות מהן ניתן ללמוד שתחום האלימות לא היה זר למתלונן. מדובר בנאשם לא צעיר. בשנים האחרונות התמודד עם בעיות בריאותיות וטרם מעצרו היה מוכר מטעם המל"ל כנכה בשיעור 100 אחוז. במסגרת המעצר, התגלו אצלו מחלות נוספות , וכן קיים חשד לגידול סרטני. הנאשם בן 57 שנים, גרוש בשלישית, יש לו 4 ילדים מ-3 מערכות יחסים ובת צעירה בת 8 שנים שטרם מעצרו השקיע רבות בגידולה.

מתחם הענישה-

ב"כ הנאשם טען שפסק הדין שהוגש על ידי ב"כ המאשימה מתאר נסיבות חמורות יותר הן בשל השימוש בסכין והן בשל ביצוע בצוותא כמו גם קשירת הקשר המלמדת על תכנון מוקדם ובמקרה זה נקבע מתחם עונש הולם המתחיל ב-18 חודשים.

כן הפנה לע"פ 1508/16 אמסלם נ' מ"י ולת"פ 68789-07-19, לפסק הדין בעניין חופאש ולפסק הדין בעניין קוסמוצ'וק וטען שהנסיבות שם חמורות יותר ולכן המתחם בענייננו צריך להיות נמוך יותר.

ב"כ הנאשם טען שהנאשם אשר לקח אחריות, הביע חרטה והודה לא יכול להיות ממוקם מעבר למחצית המתחם. הרף התחתון של המתחם צריך להיות מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות והעליון 18 חודשי מאסר.

הנאשם בדברו האחרון-

הביע חרטה וצער על כל שקרה.

דין והכרעה-

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם זכותו של האדם לשלמות גופו, בריאותו ובטחונו כמו גם בטחונו של הציבור.

בית המשפט העליון פסק לא אחת שעל בתי המשפט להטיל עונשים מרתיעים על מי שסבור שסכסוכים פותרים בכוח הזרוע.

בע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** נפסק כהאי לישנא:

" רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעתיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

מתחם העונש ההולם-

ב"כ הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעמדתם העונשית.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 6971/13 **עמרן ואח' נ' מדינת ישראל** במסגרתו נדון ערעורם של שלושת המערערים.

המערערים קשרו קשר לפגוע במתלון ולגרום לו חבלה חמורה. הגיעו למקום בו שהה המתלון כשהם מצוידים בסכיני מטבח, בקפוצ'ונים וצעפים ודקרו את המתלון 7 דקירות בחזהו, בבטנו, בירכו ובעכוזו, המתלון אושפז למשך 12 יום ועבר ניתוח לכריתת 10 ס"מ מהמע העדק.

נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 חודשי מאסר לארבע שנות מאסר. בית המשפט העליון קבע שמדובר במתחם ענישה סביר.

יש להדגיש שלעבירות אלה קדם תכנון מוקדם והצטיידות בסכני מטבח כשהעבירות בוצעו בצוותא.

ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין המפורטים להלן:

ע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** נדון ערעורו של מי שתקף דר רחוב וגרם לו שבר בארובת העין ובאף באמצעות מוט ברזל. המתלונן נותח ואושפז. המערער נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשו הועמד על ידי בית המשפט העליון על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

המדובר במקרה ייחודי בו מסר המערער קלטת באמצעותה ניתן היה לאתר את המתלונן ואף עשה ניסיונות בעצמו לאתר את המתלונן כדי לנסות לקדם הליך של צדק מאחה, כמו גם דובר במקרה חריג להתנהלותו של המערער.

ת.פ. 26874-02-13 **מדינת ישראל נ' קוסמוצוק** נדון עניינו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות לפי סעיף 333 ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק. שם הצטייד הנאשם בסכין מטבח באורך של 25.5 ס"מ ודקר את המתלונן. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ל - 48 חודשי מאסר ועל הנאשם הושתו 24 חודשי מאסר.

ת.פ. 68789-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'עפרה** שם נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין ונקבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ל - 28 חודשי מאסר.

ת.פ. 39901-11-15 **מדינת ישראל נ' חופאש ואח'** במסגרתו נדון ענינם של שלושה נאשמים כאשר הנאשם 1 הולם בראשו של המתלונן באמצעות צינור ברזל, ולאחר שזה נפל ארצה הכה אותו ובעט בו יחד עם הנאשמים 2 ו-3, משך אותו יחד איתם לעבר מכונה לחיתוך נקניקים, והכה ברגליו באמצעות משקולת ברזל. לאחר מכן משך אותו יחד עם הנאשמים 2 ו-3 לעבר הקופה תוך שהמשיכו לבעוט בו ולהכות בראשו באגרופים.

האלימות פסקה רק כאשר המתלונן איבד את הכרתו, לא לפני שהנאשמים נטלו מהמתלונן את מכשיר הטלפון שלו ובו תיעוד של הקלטת איומיהם עליו. עת יצאו מהמכולת הכה הנאשם 1 אף עוברת אורח באמצעות משקולת הברזל, בגבה. בגזר דין זה סקרתי פסקי דין לצורך קביעת מתחם הענישה כמפורט להלן:

1. בע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' מוסא כרים**, הורשעו שלושת המערערים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בעקבות תגרה שפרצה בין מלצר לבין אחד האורחים בחתונה, הגיעו מספר אנשים עם מקלות והחלה קטטה שהסתיימה בפגיעות קשות של המתלונן. בגין מעשים אלה, אישר ביהמ"ש העליון את מתחם הענישה שקבע ביהמ"ש קמא שעמד על טווח שבין 18 חודשים ל - 5 שנות מאסר בפועל. יודגש, כי במקרה זה נגרמו למתלונן נזקים

חמורים אשר ילוו אותו ואת משפחתו למשך כל ימי חייו, הוא מוגבל מבחינה תפקודית וזקוק לסיוע בפעילויותיו ביום יומיות.

2. בע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל הורשע המערער בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת בעקבות דין ודברים שהתפתח בין המתלון למערער בעקבות כך שהמתלון גילה שהמערער "גונב" מביתו אינטרנט, חילופי הדברים ביניהם התפתחו לקטטה, בהמשך הצטרפו אליה גם שני אחיו של המערער, הכו את המתלון באמצעות מקלות ואת חפירה וגרמו לו לחבלות ולשבירים בכל חלקי גופו. מתחם הענישה שנקבע בביהמ"ש המחוזי ואושר בערעור על ידי בית המשפט העליון עמד על עונש מאסר הנע בין 2 ל-4 שנות מאסר לריצוי בפועל, כשהעונש שהושת על המערער עמד על 3 שנות מאסר לריצוי בפועל.

3. בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן, נדון בביהמ"ש העליון ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב במסגרת גזר דינו בבית המשפט המחוזי. המשיב הורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, כאשר בעקבות סכסוך שפרץ בין המשיב לבין משפחת אשתו הגיע אל חנותו של גיסו כשהוא מצויד בסכין ובמיכל גז מדמיע, ונעץ את הסכין בחזהו. המשיב שם נזקק לטיפולים פולשניים, נגרמו לו כאב וסבל, הוא המשיך לעבור טיפולים רפואיים ואיבד כושר עבודתו והכנסתו. כמו כן בשל פחדים וטראומה שנגרמו לו הוא החל טיפול פסיכולוגי ונטל כדורי הרגעה. בית המשפט המחוזי הטיל על המשיב 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ביהמ"ש העליון עמד על הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות, והעמיד את עונשו של הנאשם על 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

קבעתי בתיק זה, בשים לב לרמת הענישה ולנסיבות ביצוע העבירות מושא תיק זה: לטיב העבירה, לאלימות הקשה שבוצעה בחבורה ואשר לא פסקה אף לאחר שהמתלון נפל ארצה, לשימוש בכלים וחפצים, לרקע לאלימות, למידת מעורבותו של נאשם 1, ולפגיעה במתלון שכללה שבר בסינוס, חתכים בראשו וכאבים בכל חלקי גופו, וכפי שעולה מתסקירי שירות המבחן הוא מלווה בקושי רגשי עד היום; ומאידך בהתחשב בכך שמדובר בהתפרצות לא מתוכננת, את מתחם העונש ההולם בעניינו למאסר הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

לאחר שסקרתי את הפסיקה אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר.

מיקומו של הנאשם במתחם הענישה-

מחד לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, מאידך, המתלון לא היה פסיבי באירוע והאירוע לא היה מתוכנן.

עוד יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן חרף העובדה שעלו קשיים לא מבוטלים בהבאת המתלון לעדות.

בנסיבות אלה הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 26 חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו של הנאשם 8.2.22.
 2. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות שהיא פשע.
 3. מפעילה את המאסר המותנה מת.פ. 65494-02-20 (שלום אשקלון) , מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר ירוצה בחופף למאסר בתיק זה.
 4. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.
זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.
- ניתן היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד שירה חרל"פ כהנא , ב"כ הנאשם עו"ד עמית פרנטי והנאשם שהובא על ידי שב"ס.